

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Ad Pium II Pont. Max.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

Vos mihi Persephonen cantu placate, moueri
Nanq; potest, mouit Bistonis ante lyra.

LAUDES CASIS FONTIS.

c Asis Hamadryadum furtis iucunde minister.
Et cupidis rupes semper amica deis,
Ad quem saepe sui linquens secreta Lycae
Pan egit medios sole calente dies,
Mænalióq; tuos impleuit carmine montes,
Et septem ceant fistula blanda modos.
Cum passim iunctæq; manus, & brachia nexæ
Ducebant placidos Naides ante choros,
Carpebantq; hilares iuxta uirgulta capellæ,
Hædus & in molli subsiliebat humo.
Quin etiam defessa iugis siquando Diana
Egit præcipites per cæua saxa feras,
Hic posuitq; latus, uiridiq; in margine sedit,
Et uitreo flauas lauit in amne comas.
Te Bacchus, te Phœbus amant, tibi carmina nymphæ
Dulce canunt. tibi se comit amata Dryas.
Peligrosq; suos siquando & rura relinquit
Lassa subit fonti Calliopea tuo,
Et lenem querula carpit sub fronde quietem,
Qua cadit arguto murmure lympha fugax.

AD PIVM II Pont. Max.

s Ictua Pæonijs uincantur tædia succis,
Phœbeæq; leuent languida membra manus.

d iij

Sic tibi & in Turcas assit Victoria mater,
 Et Solymam teneas sub ditione domum.
 Da precibus facilis aures, natiq; faueto
 Vates, neu pietas sit tua dura mihi.

AD MARINVM TOMACE-
 LVM SODALEM.

f Ata uocant, lux alma uale, iam delector, at tu
 Inferias nati solue Marine tuo.
 Ossa quoq; in patriam miseræ trans mitte parenti,
 Accipiat cineres testa paterna meos.
 Et soror ingratae persoluat iusta fauilla,
 Spargat & è lacrimis nostra sepulcra suis.
 Illa etenim tellus, quæ me genuitq; tulitq;
 Contegat, & grata membra reponat humo.
 Officium face amice pium, manesq; piato,
 Atq; Arabo noster spiret odore rogos.
 Viueret o' utinam frater tuus, ipseq; tecum
 Vidisset potius funera nostra Leon.
 Ille meos flentis dextra clausisset ocellos,
 Iunxisset geminas & mihi rite manus.
 Ossaq; iussisset molli requiescere terra,
 Et data perpetuum paxq; quiesq; foret,
 Ille meos obitus uersu fleuisset amico,
 Redderet & nati carmina mœsta suo.
 Sic mihi mors nec amara foret, nec scena timerem
 Fata, nec Alecto' quas gerit ante faces.
 At tu, si qua tui superest tibi cura sodalis,
 Fac madeant lacrimis funera nostra pijs.